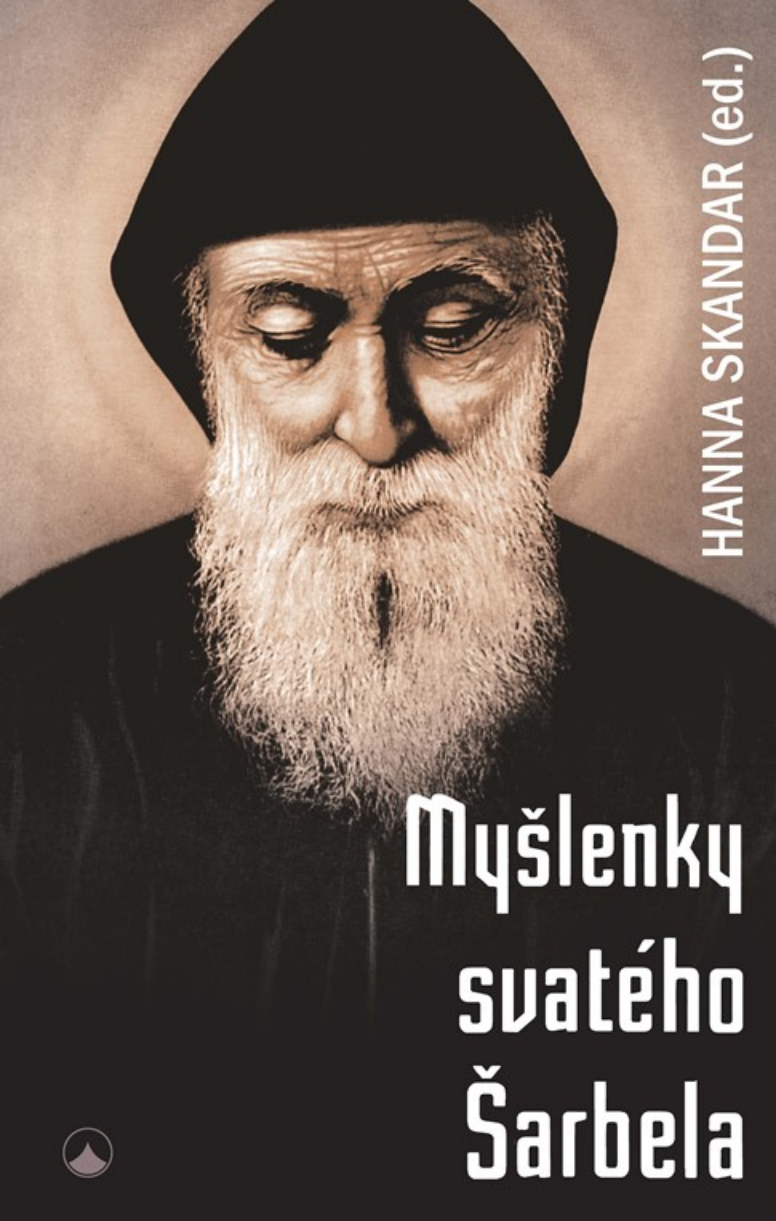

A close-up portrait of an elderly man with a long, white beard and a black hood, looking slightly down and to the side. The background is a warm, textured brown.

HANNA SKANDAR (ed.)

**Myšlenky
svatého
Šarbela**

Spiritualita do kapsy

Hanna Skandar (ed.)

Myšlenky svatého Šarbela

KARMELITÁNSKÉ
NAKLADATELSTVÍ

KATALOGIZACE V KNIZE - NÁRODNÍ KNIHOVNA ČR

Paroles de saint Charbel. Česky

Myšlenky svatého Šarbela / Hanna Skandar (ed.) ;

z francouzského originálu Paroles de saint Charbel ...

přeložila Veronika Kloučková. -- Vydání v KNA druhé. --

V Praze : Karmelitánské nakladatelství, 2024. -- 75 stran. --

(Spiritualita do kapsy ; svazek 9)

Vydalo Karmelitánské nakladatelství ve společnosti

KatMedia, s.r.o.

ISBN 978-80-7566-582-9 (brožováno)

* 272-722.53 * 2-788-055.1 * 27-788-35 * 27-36 * 271.744-

722.7 * 27-145.55 * 27-584 * 27-184 * 27-585 * 27-788-1/-9 *

27-788-35 * 929 * (569.3) * (092) * (0:82-5)

- Šarbel Machlúf, svatý, 1828-1898

- katoličtí kněží -- Libanon -- 19. století

- mniši -- Libanon -- 19. století

- poustevníci -- Libanon -- 19. století

- křesťanští světci -- Libanon -- 19. století

- maronité -- Libanon -- 19. století

- zázraky -- Libanon -- 19.-20. století

- duchovní život

- Bůh a člověk

- askeze

- mnišský život

- poustevnictví

- biografie

- kázání

27-5 - Liturgie. Křesťanské umění a symbolika.

Duchovní život [5]

929 - Biografie [8]

© 2023, Groupe Artège, Editions Artège

Czech edition © KatMedia, s.r.o., Praha, 2024

ISBN 978-80-7566-582-9

Život svatého Šarbela

Životní cesta

Dětství

Josef Antonín Machlúf, který později přijal řeholní jméno Šarbel¹, se narodil 8. května 1828 v Biká Kafa². Jeho rodiče vychovali všech svých pět potomků velmi zbožně a předali jim katolickou víru.

Tehdy se Libanon nacházel pod tureckou nadvládou a Josefův otec zemřel po návratu z povinné vojenské služby pro tureckou armádu 8. října roku 1831.

Poté, co se Josefova matka v roce 1833 znovu vdala, pobýval v otcovském domě se svým strýcem a poručíkem Antonínem. Číst a psát ho naučili kněží působící ve vesnici.

Už od malička u sebe vždycky nosil modlitební knížku. Často se modlil, zpovídal se a přistupoval ke svatému přijímání. Jeho zbožnost, láska k modlitbě, k bohoslužbám a k procesím, stejně jako jeho touha po samotě a dobré chování vedly k tomu, že lidé z vesnice o něm mluvili jako o světci.

1 Syrské jméno, které vzniklo složením dvou slov: *Šarb*, což znamená příběh nebo vyprávění, a *El*, které odkazuje na Boha. Jméno Šarbel se tedy vykládá jako *Boží příběh* nebo *vyprávění o Bohu*.

2 Jedná se o vesničku v hornaté oblasti na severu Libanonu v nadmořské výšce 1700 metrů, která jako nejvýše položená v celé zemi trůní nad slavným údolím Kadíša, nazývaným Svaté údolí.

Řeholní život

Jednoho dne přijel do Biká Kafra Josefův strýc z matčiny strany, otec Daniel, aby navštívil svou rodinu. Zpátky do svého kláštera Panny Marie v Majfúku odjel i s Josefem, který 8. srpna roku 1851 doslova zářící radostí vstoupil do noviciátu. Po ukončení ročního noviciátu odešel Josef do kláštera svatého Marona v Annaya, kde se stal členem libanonského maronitského řádu a přijal jméno Šarbel podle antiošského mučedníka z druhého století. Dne 1. listopadu roku 1853 složil slavné sliby chudoby, čistoty a poslušnosti.

Jeho nadřízení ho poté poslali studovat teologii do kláštera sv. Cypriána a Justiny v Kfifanu, aby se později mohl stát knězem. Bratr Šarbel si vysloužil pověst velmi inteligentního studenta, jednoho z nejlepších, vynikajícího především v teologii. Na kněze byl vysvěcen 23. července roku 1859. Hned po svěcení odešel do kláštera svatého Jakuba Al Hosson, kde se jako poustevník cvičil v askezi a v modlitebním životě.

Poustevník Alíša ho později zavolal zpět k sobě do Annaya. Otec Šarbel pak v klášteře svatého Marona v Annaya prožil celých šestnáct let, než odpověděl na povolání k životu v samotě. Dalších dvacet tři let pak sloužil svému Pánu jako poustevník.

Dne 18. prosince 1898 mu uprostřed slavení mše svaté následkem mrtvice ochrnula polovina

těla a následně upadl do agonie, kterou pokojně snášel celých šest dní.

Během té doby stále opakoval modlitbu, kterou v průběhu mše nestihl dokončit: „Otče pravdy, zde je tvůj Syn...“ Pořád také opakoval jména Ježíš, Maria, Josef a jména patronů poustevníků svatého Petra a Pavla.

Šarbelova duše se odebrala do nebe 24. prosince roku 1898, v předvečer slavnosti Narození Páně.

Byl převezen na hřbitov kláštera svatého Marona v Annaya, kde po jeho smrti začalo přibývat podivuhodných událostí a zázraků, které přilákaly celé zástupy a probudily zbožnou úctu lidí všech vyznání po celém světě.

Šarbel byl blahořečen papežem Pavlem VI. dne 5. prosince roku 1965 a svatořečen dne 9. října 1977.